

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 4. júna 2009*

Vo veci C-142/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Luleå tingsrätt (Švédsko) z 22. februára 2005 a doručенý Súdnemu dvoru 24. marca 2005, ktorý súvisí s konaním:

Åklagaren

proti

Percymu Mickelssonovi,

Joakimovi Roosovi,

* Jazyk konania: švédčina.

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, P. Kūris, G. Arestis (spravodajca) a J. Klučka,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania, a po pojednávaní z 13. júla 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- P. Mickelsson a J. Roos, v zastúpení: P. Olofsson, a H. Tiberg, advokater,
- švédská vláda, v zastúpení: A. Kruse, splnomocnený zástupca,
- nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a U. Forsthoff, splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: E. Riedl a G. Eberhard, splnomocnení zástupcovia,

- nórska vláda, v zastúpení: A. Eide, F. Platou Amble a G. Hanssen, splnomocnení zástupcovia,

- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: L. Ström van Lier a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. decembra 2006,

so zreteľom na písomnú časť konania, a po pojednávaní z 13. júla 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 28 ES až 30 ES, ako aj smernice Európskeho Parlamentu a Rady 94/25/ES zo 16. júna 1994 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa rekreačných plavidiel (Ú. v. ES L 164, s. 15; Mim. vyd. 13/013, s. 196), zmenenej a doplnenej smernicou 2003/44/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. júna 2003 (Ú. v. EÚ L 214, s. 18; Mim. vyd. 13/031, s. 409, ďalej len „smernica 94/25“).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania, začatého Åklagaren (generálna prokuratúra) proti P. Mickelssonovi a J. Roosovi z dôvodu nedodržania zákazu používania vodných skútrov (ďalej len „VS“), tak ako vyplýval z nariadenia 1993:1053 o používaní vodných skútrov [föörordning (1993:1053) om användning av vattenskoter], zmeneného a doplneného nariadením 2004:607 [föörordning (2004:607) ďalej len „vnútroštátne nariadenie“].

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Podľa druhého odôvodnenia smernice č. 94/25:

„... zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia platné v rôznych členských štátoch, ktoré sa týkajú bezpečnostných charakteristík rekreačných plavidiel, sa líšia v rozsahu svojej platnosti ako aj v obsahu... také rozpory môžu vytvoriť prekážky pre obchod a rozdielne podmienky súťaže v rámci vnútorného trhu.“

- 4 Tretie odôvodnenie smernice 94/25 stanovuje:

„... len harmonizácia vnútroštátnych právnych predpisov je spôsobom, ktorým sa odstránia prekážky pre voľný obchod... keďže tento cieľ nemôže byť uspokojivo dosiahnutý jednotlivými členskými štátmi... keďže táto smernica stanovuje len požiadavky, ktoré sú životne dôležité pre voľný pohyb rekreačných plavidiel.“

- 5 Článok 1 smernice 94/25 definuje pôsobnosť tejto smernice. Toto ustanovenie bolo nahradené znením vyplývajúcim z článku 1 smernice 2003/44, ktorý predovšetkým uvedenú pôsobnosť rozšíril tak, aby do nej zahrnul VS.

6 Článok 2 smernice 94/25 s názvom „Umiestnenie na trh a uvedenie do prevádzky“ znie:

„1. Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia k tomu aby zabezpečili, že výrobky uvedené v článku 1 ods. 1, keď sú správne konštruované a udržiavané, môžu byť umiestnené na trhu a uvedené do prevádzky s cieľom používania v súlade s ich zamýšľaným účelom, len ak neohrozujú bezpečnosť a zdravie osôb, majetok alebo životné prostredie.

2. Ustanovenia tejto smernice nebránia členským štátom, aby v súlade so zmluvou [ES] a s cieľom ochrany životného prostredia, štruktúry vodných ciest a bezpečnosti na vodných cestách prijali opatrenia, týkajúce sa plavby v určitých vodách, za predpokladu, že si to nevyžiada modifikáciu plavidiel zhodných s touto smernicou.“

7 Článok 4 ods. 1 smernice 94/25, zmenenej a doplnenej smernicou 2003/44, stanovuje:

„Členské štáty nesmú na svojom území zakázať, obmedziť alebo brániť umiestneniu na trh a/alebo uvedeniu do prevádzky výrobkov, ktoré sú uvedené v článku 1 ods. 1, označené značkou CE uvedenou v prílohe IV, z ktorej vyplýva ich zhoda so všetkými ustanoveniami tejto smernice, vrátane postupov posudzovania zhody, ktoré sú uvedené v kapitole II.“

8 Článok 3 ods. 1 smernice 2003/44 stanovuje:

„Členské štáty prijímú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. júna 2004. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty budú také opatrenia uplatňovať od 1. januára 2005.“

Vnútroštátna právna úprava

9 Vnútroštátne nariadenie nadobudlo účinnosť 15. júla 2004.

10 Článok 1 tohto nariadenia stanovuje:

„V zmysle tohto nariadenia sú vodnými skútrami plavidlá dlhé najviac 4 metre, ktoré 1. používajú spaľovací motor s vodným prúdovým čerpadlom ako primárnym zdrojom pohonu a 2. sú navrhnuté tak, aby ich viedla jedna alebo viacero osôb posediačky, postojáčky alebo kľačiac skôr na trupe plavidla než v jeho vnútri.“

11 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Vodné skútre môžu byť používané iba vo verejných plavebných koridoroch a zónach uvedených v článku 3 prvom pododseku.“

12 Podľa článku 3 vnútroštátneho nariadenia:

„Länsstyrelsen [Rada krajskej správnej oblasti] môže v krajskej správnej oblasti určiť zóny mimo verejných plavebných koridorov, v ktorých môžu byť používané vodné skútre. Na tento účel prijme ustanovenia pokiaľ ide o:

1. zóny, ktoré sú natoľko postihnuté činnosťou ľudí, že emisie hluku a ďalšie škodlivé vplyvy, ktoré by pridalo používanie vodných skútrov, nemožno považovať za podstatné rušenie obyvateľstva alebo životného prostredia;
2. zóny, ktoré sa nenachádzajú v blízkosti obytných oblastí alebo oblastí rekreačného ubytovania a ktoré majú nízku hodnotu z hľadiska ochrany životného a kultúrneho prostredia, biodiverzity, činností v prírode alebo rekreačného či komerčného rybolovu a
3. ostatné zóny, kde použitie vodných skútrov nevyvoláva rušenie obyvateľstva hlukovými emisiami alebo inými škodlivými vplyvmi a nespôsobuje riziko

značného poškodenia alebo rušenia živočíchov alebo rastlín alebo podpory šírenia nákazlivých chorôb.

Länsstyrelsen tiež môže, ak sa to ukáže nevyhnutným pre zabránenie rušenia alebo rizika škôd uvedených bode 3 prvého pododseku, obmedziť používanie vodných skútrov na určité časti verejných plavebných koridorov. Môže upraviť spôsob vjazdu i výjazdu z verejných plavebných koridorov.“

- 13 Článok 5 vnútroštátneho nariadenia stanovuje, že každý, kto bude viesť VS v rozpore s článkom 2 alebo 3b tohto nariadenia alebo v rozpore s ustanoveniami prijatými podľa článku 3, bude potrestaný pokutou.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 Åklagaren začala na Luleå tingsrätt trestné konanie proti P. Mickelssonovi a J. Roosovi z dôvodu, že 8. augusta 2004 používali VS vo vodách nachádzajúcich sa mimo verejných plavebných koridorov. Obvinení nespochybňujú skutkové okolnosti, ale tvrdia, že uplatnenie uvedeného nariadenia je v rozpore s článkom 28 ES, ako aj so smernicou 94/25.

15 Za týchto okolností sa Luleå tingsrätt rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. a) Bránia články 28 ES až 30 ES ustanoveniam vnútroštátneho práva zakazujúcim používanie vodných skútrov mimo verejných plavebných koridorov alebo zón povolených miestne príslušnými orgánmi, ako to upravuje [vnútroštátne] nariadenie?
- b) Bránia články 28 ES až 30 ES iným spôsobom tomu, aby členský štát uplatňoval takéto ustanovenia spôsobom, ktorým zakáže tiež používanie vodných skútrov v zónach, o ktorých ešte miestne príslušné orgány nerozhodli, či je alebo nie je vhodné takéto používanie povoliť?
2. Bráni smernica [94/25] ustanoveniam vnútroštátneho práva zakazujúcim používanie uvedených vodných skútrov?“

O prejudiciálnych otázkach

16 Týmito otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa smernica 94/25, alebo prípadne články 28 ES a 30 ES, majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, zakazujúcej používanie VS mimo určených koridorov.

O výklade smernice 94/25

- 17 Smernica 2003/44 tým, že zmenila a doplnila článok 1 smernice 94/25, rozšírila pôsobnosť tejto smernice najmä s cieľom zahrnúť do nej VS.
- 18 Podľa článku 3 ods. 1 smernice 2003/44 majú členské štáty prijať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 30. júna 2004. Členské štáty boli povinné tieto ustanovenia uplatňovať od 1. januára 2005.
- 19 Z toho vyplýva, že smernica 2003/44 sa v čase okolností veci samej týkajúcich sa VS neuplatňovala.
- 20 Okrem toho článok 2 ods. 2 smernice 94/25 spresňuje, že jej ustanovenia nebránia členským štátom, aby v súlade so Zmluvou a s cieľom ochrany životného prostredia, štruktúry vodných ciest a bezpečnosti na vodných cestách prijali opatrenia týkajúce sa plavby v určitých vodách, za predpokladu, že si to nevyžiada úpravu plavidiel, ktoré sú v súlade s touto smernicou.
- 21 Podľa článku 2 ods. 2 tak táto smernica nebráni vnútroštátnym ustanoveniam, ktoré z dôvodu ochrany životného prostredia zakazujú používanie VS v určitých vodách, za predpokladu, že tieto ustanovenia neporušujú pravidlá Zmluvy.
- 22 Vnútroštátne nariadenie dotknuté vo veci samej spadá do kategórie vnútroštátnych opatrení, na ktoré sa uvedené ustanovenie smernice 94/25 vzťahuje. Toto nariadenie

totiž upravuje všeobecný zákaz používania VS mimo verejných plavebných koridorov. Podľa článku 3 prvého pododseku tohto nariadenia môže länsstyrelsen v krajskej správnej oblasti určiť zóny mimo verejných plavebných koridorov, v ktorých môžu byť VS používané. Länsstyrelsen však má v tejto súvislosti povinnosť prijať ustanovenia týkajúce sa vôd uvedených v bodoch 1 až 3 článku 3 uvedeného nariadenia.

- 23 Je preto dôležité preskúmať, či články 28 ES a 30 ES bránia vnútroštátnym pravidlám, ako sú tie, ktorých sa týka spor vo veci samej.

O výklade článkov 28 ES a 30 ES

- 24 Treba pripomenúť, že za „opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu“ sa v zmysle článku 28 ES musia považovať také opatrenia prijaté členským štátom, ktorých cieľom alebo účinkom je menej výhodné zaobchádzanie s výrobkami pochádzajúcimi z iných členských štátov, ako aj prekážky kladené voľnému pohybu tovaru vyplývajúce pri neexistencii harmonizácie vnútroštátnych právnych úprav zo situácie, keď sa na tovar pochádzajúci z iných členských štátov, kde je legálne vyrábaný a uvádzaný na trh, uplatnia pravidlá týkajúce sa podmienok, ktorým tento tovar musí zodpovedať, a to a j v prípade, že sa tieto pravidlá bez rozdielu uplatňujú na všetky výrobky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. februára 1979, Rewe-Zentral, nazývaný „Cassis de Dijon“, 120/78, Zb. s. 649, body 6, 14 a 15; z 26. júna 1997, Familiapress, C-368/95, Zb. s. I-3689, bod 8, ako aj z 11. decembra 2003, Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Zb. s. I-14887, bod 67). Pod tento pojem patrí tiež akékoľvek iné opatrenie, ktoré bráni prístupu na trh určitého členského štátu výrobkom s pôvodom v iných členských štátoch (pozri rozsudok z 10. februára 2009, Komisia/Taliansko, C-110/05, Zb. s. I-519, bod 37).
- 25 Zo spisu, ktorý bol predložený Súdnemu dvoru, vyplýva, že v čase okolností veci samej nebola pre VS vytvorená žiadna splayná zóna, takže používanie VS bolo povolené len vo

verejných plavebných koridoroch. Obvinení vo veci samej, ako aj Komisia však tvrdia, že tieto koridory sú určené pre nákladnú dopravu obchodného charakteru, a používanie VS je preto nebezpečné, a že najväčšia časť švédskych splavných vôd sa v každom prípade nachádza mimo týchto koridorov. Možnosť použitia VS vo Švédsku je tak len okrajová.

- 26 Aj keď cieľom ani účinkom vnútroštátnej právnej úpravy nie je menej priaznivé zaobchádzanie s výrobkami pochádzajúcimi z iných členských štátov, čo musí overiť vnútroštátny súd, obmedzenie používania výrobku, ktoré z nej na území členského štátu vyplýva, môže v závislosti od jeho rozsahu mať významný dosah na správanie spotrebiteľov, ktoré môže následne ovplyvniť prístup k tomuto výrobku na trhu uvedeného členského štátu (pozri v tomto zmysle, rozsudok Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 56).
- 27 Spotrebiteľia, ktorí vedia, že možnosti používania povolené takouto právnou úpravou sú veľmi ohraničené, majú len obmedzený záujem na kúpe dotknutého výrobku (pozri v tomto zmysle Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 57).
- 28 V tejto súvislosti, pokiaľ by účinkom vnútroštátnych pravidiel označovania splavných vôd a koridorov bolo zabránenie užívateľom VS v riadnom používaní týchto výrobkov, ktoré je im vlastné, alebo výrazné obmedzenie ich používania, čo je otázka, ktorú musí overiť vnútroštátny súd, takéto pravidlá by spôsobili prekážku prístupu uvedených výrobkov na dotknutý vnútroštátny trh a predstavovali by tak opatrenia s rovnakým účinkom ako množstevné obmedzenia dovozu zakázané článkom 28 ES, ak nie sú odôvodnené na základe článku 30 ES alebo na základe naliehavých požiadaviek všeobecného záujmu.

- 29 Okrem toho v jednom i druhom prípade musí byť vnútroštátne opatrenie vhodné na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa a neísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné pre jeho dosiahnutie (pozri rozsudok Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 30 Švédsku vládu tvrdí, že vnútroštátne nariadenie je odôvodnené cieľom ochrany životného prostredia, ako aj cieľmi stanovenými v článku 30 ES. Obmedzenie používania VS na určené zóny umožňuje najmä zabrániť neprijateľným narušeniam životného prostredia. Používanie VS má totiž negatívne následky pre faunu, a to najmä ak sa takéto plavidlo používa dlhší čas v obmedzenom priestore alebo pri vysokej rýchlosti. Emisie hluku ako celok rušia osoby i zvieratá, a najmä niektoré druhy chránených vtákov. Okrem toho jednoduchá preprava VS uľahčuje rozšírenie chorôb zvierat.
- 31 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že podľa článku 30 ES nebráni článok 28 ES zákazom alebo obmedzeniam dovozu, ktoré sú opodstatnené najmä dôvodmi ochrany zdravia a života osôb a zvierat alebo ochranou rastlín.
- 32 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry môže cieľ ochrany životného prostredia odôvodniť vnútroštátne opatrenia, ktoré sú spôsobilé vytvoriť prekážku obchodu v rámci Spoločenstva, pokiaľ sú tieto opatrenia primerané sledovanému cieľu (pozri rozsudok z 11. decembra 2008, Komisia/Rakúsko, C-524/07, bod 57 a citovanú judikatúru).
- 33 Vzhľadom na to, že jednak ochrana životného prostredia a jednak ochrana zdravia a života osôb a zvierat, ako aj ochrana rastlín predstavujú v prejednávanej veci úzko spojené ciele, treba ich spoločne preskúmať tak, aby bolo možné posúdiť odôvodnenosť právnej úpravy, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej.

- 34 Je nespochybniteľné, že obmedzenie alebo zákaz používania VS sú vhodné prostriedky na zabezpečenie ochrany životného prostredia. Aby sa však vnútroštátna právna úprava mohla považovať za odôvodnenú, vnútroštátne orgány musia preukázať, že jej účinky obmedzujúce voľný pohyb tovaru neprekračujú rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.
- 35 Švédska vláda tvrdí, že zákaz používania VS ponecháva ich užívateľom aspoň 300 verejných plavebných koridorov na švédskom pobreží a vo veľkých jazerách, čo predstavuje mimoriadne rozsiahlu oblasť. Okrem toho zemepisná poloha týchto vodných plôch vo Švédsku vylučuje opatrenia s inou pôsobnosťou, ako je pôsobnosť ustanovení vnútroštátneho nariadenia, ktoré je predmetom veci samej.
- 36 Hoci v tejto súvislosti nie je v prejednávanej veci vylúčené, že iné opatrenia než zákaz stanovený v článku 2 vnútroštátneho nariadenia by mohli zabezpečiť istú úroveň ochrany životného prostredia, pravdou zostáva, že členským štátom nemožno uprieť možnosť uskutočniť cieľ, akým je ochrana životného prostredia, zavedením všeobecných pravidiel, ktoré sú jednak nevyhnutné z dôvodu zemepisných osobitostí dotknutého členského štátu a jednak sa dajú ľahko regulovať a kontrolovať zo strany vnútroštátnych orgánov (pozri analogicky rozsudok Komisia/Taliansko, už citovaný, bod 67).
- 37 Vnútroštátne nariadenie stanovuje všeobecný zákaz používania VS mimo verejných plavebných koridorov s výnimkou zón označených länsstyrelsen a nachádzajúcich sa mimo týchto koridorov, v ktorých sa VS môžu používať. V tejto súvislosti je länsstyrelsen v zmysle článku 3 vnútroštátneho nariadenia povinný prijať ustanovenia na tento účel, a to za podmienok definovaných v tomto článku.

38 Pokiaľ ide o údajne nevyhnutný charakter dotknutého opatrenia, treba tak konštatovať, že znenie samotného vnútroštátneho nariadenia umožňuje predpokladať, že v zónach, ktoré majú byť takto označené vykonávacími opatreniami, sa môžu VS používať bez toho, aby spôsobili ohrozenie alebo rušenie, ktoré sú v súvislosti so životným prostredím považované za neprijateľné. Z toho vyplýva, že všeobecný zákaz používať takéto výrobky mimo verejných plavebných koridorov predstavuje opatrenie, ktoré ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa ochrany životného prostredia.

39 Právna úprava, ako je tá vo veci samej, v zásade môže byť považovaná za primeranú pod podmienkou, že vnútroštátne orgány sú povinné prijať takéto vykonávacie opatrenia, ďalej, že tieto orgány skutočne uplatnili právomoc, ktorú v tejto súvislosti majú, a označili zóny zodpovedajúce podmienkam stanoveným vo vnútroštátnom nariadení a napokon, že takéto opatrenia boli prijaté v primeranej lehote po nadobudnutí účinnosti uvedeného nariadenia.

40 Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, akou je úprava dotknutá vo veci samej, môže byť odôvodnená cieľom ochrany životného prostredia pod podmienkou dodržania vyššie uvedených podmienok. Vnútroštátny súd musí overiť, či tieto podmienky boli vo veci samej splnené.

41 V tejto súvislosti je namieste pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 234 ES, ktoré spočíva na jednoznačnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, posúdenie konkrétneho skutkového stavu prináleží príslušnému vnútroštátnemu súdu (rozsudok zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, Zb. s. I-581, bod 23). Súdny dvor však v duchu spolupráce s vnútroštátnymi súdmi a s cieľom dať užitočnú odpoveď môže vnútroštátnemu súdu poskytnúť všetky údaje, ktoré považuje za nevyhnutné (pozri najmä rozsudok z 1. júla 2008, MOTOE, C-49/07, Zb. s. I-4863, bod 30).

- 42 Vo veci samej bola vnútroštátna právna úprava v čase skutkových okolností účinná len približne tri týždne. Neprijatie uvedených opatrení vykonávajúcich túto právnu úpravu, ktorá práve nadobudla účinnosť, nemuselo nevyhnutne ovplyvniť jej primeranosť, keďže príslušný orgán nemusel mať dostatok času na prípravu dotknutých opatrení, čo je okolnosť, ktorú musí overiť vnútroštátny súd.
- 43 Okrem toho, pokiaľ by vnútroštátny súd konštatoval, že vykonávacie opatrenia boli prijaté v primeranej lehote, ale po skutkových okolnostiach vo veci samej, a že ako vodné zóny sa označujú vody, v ktorých obvinení vo veci samej používali VS, a v dôsledku toho boli trestne stíhaní, tak na to, aby vnútroštátne opatrenie mohlo byť považované za primerané, a teda odôvodnené vzhľadom na cieľ ochrany životného prostredia, musí byť umožnené, aby sa uvedení obvinení mohli tohto označenia dovoľávať, čo vlastne vyžaduje aj všeobecná zásada práva Spoločenstva o retroaktívnom uplatnení priaznivejšieho trestného zákona a miernejšieho trestu podľa konkrétneho prípadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. mája 2005, Berlusconi a i., C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Zb. s. I-3565, bod 68).
- 44 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať v tom zmysle, že smernica 94/25, zmenená a doplnená smernicou 2003/44, nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z dôvodov ochrany životného prostredia zakazuje používanie VS mimo označených koridorov. Články 28 ES a 30 ES takejto právnej úprave nebránia pod podmienkou, že:
- príslušné vnútroštátne orgány sú povinné prijať vykonávacie opatrenia stanovené s cieľom označiť zóny mimo verejných plavebných koridorov, v ktorých sa VS môžu používať,

- tieto orgány skutočne uplatnili právomoc, ktorá im bola v tejto súvislosti priznaná, a označili zóny zodpovedajúce podmienkam stanoveným vnútroštátnou právnou úpravou a
- takéto opatrenia boli prijaté v rámci primeranej lehoty po nadobudnutí účinnosti tejto právnej úpravy.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť, či sú tieto podmienky vo veci samej splnené.

O trovách

- ⁴⁵ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 94/25/ES zo 16. júna 1994 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa rekreačných plavidiel, zmenená a doplnená smernicou 2003/44/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. júna 2003, nebráni vnútroštátnej právnej

úprave, ktorá z dôvodov ochrany životného prostredia zakazuje používanie vodných skútrov mimo označených koridorov.

Články 28 ES a 30 ES nebránia takejto vnútroštátnej právnej úprave pod podmienkou, že:

- príslušné vnútroštátne orgány sú povinné prijať vykonávacie opatrenia stanovené s cieľom označiť zóny mimo verejných plavebných koridorov, v ktorých sa vodné skútre môžu používať,
- tieto orgány skutočne uplatnili právomoc, ktorá im bola v tejto súvislosti priznaná, a označili zóny zodpovedajúce podmienkam stanoveným vnútroštátnou právnou úpravou a
- takéto opatrenia boli prijaté v rámci primeranej lehoty po nadobudnutí účinnosti tejto právnej úpravy.

Vnútroštátnemu súdu prislúcha overiť, či sú tieto podmienky vo veci samej splnené.

Podpisy